

Ді Тяньчао

Формування етнокультурної компетентності особистості на основі музики для ударних інструментів

УДК 378.6:304:78

DOI <https://doi.org/10.24195/artstudies.2024-3.4>

Ді Тяньчао

аспірант

ДЗ «Південноукраїнський національний

педагогічний університет

імені К. Д. Ушинського»

ORCID: 0009-0008-1946-8056

У статті представлено результати дослідження проблеми формування етнокультурної компетентності особистості, зокрема здобувачів вищої мистецької освіти, на основі музики для ударних інструментів. Етнокультурна компетентність визначається як інтегрована характеристика особистості, що включає знання, вміння й ціннісні орієнтації, пов'язані з культурними та етнічними традиціями, які проявляються у музиці. Мета статті передбачає обґрунтування стратегії формування етнокультурної компетентності особистості на основі музики для ударних інструментів. Методологія дослідження передбачає використання інтегративного, культурологічного і системного підходів. Використані методи теоретичного дослідження, моделювання, аналізу результатів пілотного експерименту. У статті аналізуються компонентна структура етнокультурної компетентності, що охоплює особистісно-аксіологічний, когнітивно-технологічний, комунікативно-інтерпретаційний та рефлексивно-інноваційний компоненти. Автором підкреслюється важливість аксіологічного підходу, що спрямований на розвиток ціннісного ставлення до музичної спадщини, компетентнісного підходу, що акцентує увагу на набуття і осмислення практичного досвіду, герменевтичного підходу, орієнтованого на інтерпретацію музичних творів, та творчо-діяльнісного підходу, який розвиває креативні здібності студентів. У статті виокремлено чотири етапи формування етнокультурної компетентності, такі як: ціннісне осмислення, практична інтеграція, набуття інтерпретаційного досвіду та творча адаптація. Зазначені етапи сприяють глибокому розумінню етнічних музичних традицій та їх адаптації до сучасних виконавських практик, що забезпечує всебічний розвиток майбутніх музичних фахівців.

Ключові слова: культура, етнокультурна компетентність, особистість, музика для ударних інструментів, аксіологічний підхід, компетентнісний підхід, герменевтичний підхід, творча діяльність.

Постановка проблеми. Актуальність формування етнокультурної компетентності в процесі навчання гри на ударних інструментах зумовлена зростаючою глобалізацією та необхідністю інтеграції культурних елементів у сучасну музичну освіту. В умовах міжкультурного діалогу знання та розуміння етнічних особливостей стають важливим аспектом професійної підготовки музикантів. Ударні інструменти завдяки своїй універсальності та поширеності в різних культурних традиціях можуть слугувати потужним засобом для розвитку етнокультурної компетентності. Проблема полягає в недостатній увазі до інтеграції етнічних елементів у навчальні програми музичних закладів, що перешкоджає формуванню гармонійної професійної та культурної ідентичності майбутніх фахівців у галузі музичного мистецтва. Освіта, зокрема мистецька, відіграє ключову роль у формуванні етнокультурної компетентності, оскільки саме через мистецтво учні можуть глибше пізнати і зрозуміти культурну спадщину різних народів. Музична освіта як частина мистецької відкриває можливості для інтерпретації й осмислення культурних традицій через гру на музичних інструментах, зокрема ударних, що є важливими елементами багатьох етнічних музичних стилів. Це сприяє не лише професійному розвитку, але й формуванню міжкультурної толерантності та усвідомлення багатства світової культури. Отже, є суперечність між запи-

том мистецької галузі щодо формування етнокультурної компетентності і відсутністю працюючого і систематизованого методичного забезпечення зазначеного процесу, зокрема на основі музики для ударних інструментів. Це загострює важливість розробки ефективної методики, яка дозволить інтегрувати етнокультурні елементи у процес навчання гри на ударних інструментах, забезпечуючи тим самим глибокий і системний підхід до особистісного і професійного розвитку здобувачів вищої мистецької освіти.

Огляд літератури. Ґрунтовним теоретичним дослідженням етнокультурної компетентності є монографія О. Гуренко (2008). Авторка присвятила свою наукову працю формуванню етнокультурної компетентності здобувачів вищої педагогічної освіти. Педагогічні та методичні основи формування етнокультурної компетентності в межах загальної середньої освіти розглядає О. Березюк (2015). Авторка підкреслює, що формування етнокультурної компетентності не може обмежуватись шкільною освітою, а має відбуватися протягом життя. Серед актуальних публікацій останніх років, які торкаються проблематики дослідження, важливо відзначити роботу С. Іванчук та Н. Георгян (2023), присвячену особливостям і етапам формування етнокультурної компетентності дітей дошкільного віку. В. Нечай-Велкова (2020) розглядає етнокультурну компетентність

як шлях до європеїзації українського суспільства і, відповідно до цього, вивчає напрями формування зазначеної компетентності. Сутність і зміст етнокультурної компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва досліджували В. Гаснюк та В. Горват (2017). Автори вивчали досліджувані феномени як поєднання специфічних знань, умінь і ціннісних установок здобувачів музичної освіти. Також актуальними є дослідження гри на ударних інструментах: Є. Дудника (2024), який досліджував особливості колективного музикування на ударних інструментах, а також Чень Наньпу (2020). Останній присвятив своє дисертаційне дослідження вивченню традиційних народних інструментів Китаю.

Метою статті визначено обґрунтування стратегії формування етнокультурної компетентності особистості на основі музики для ударних інструментів.

Методологія дослідження. Процес розробки і викладу зазначеної методичної стратегії формування етнокультурної компетентності здобувачів вищої мистецької освіти спирається на такі наукові підходи, як: інтегративний підхід, який дозволяє поєднати теоретичні засади формування етнокультурної компетентності з практичним досвідом навчання гри на ударних інструментах; культурологічний, який спрямовує увагу на включення в методику етномузикознавчих матеріалів та проєктів із виконання музичних творів різних культур; системний підхід, який передбачає комплексне розуміння процесу формування етнокультурної компетентності як системи, що включає врахування в її побудові різних взаємозалежних елементів, а також зумовлює системність викладу структури і змісту авторської методики.

Результати та їх обговорення. Етнокультурна компетентність майбутніх фахівців у галузі музичного мистецтва – це інтегрована характеристика особистості, що відображає здатність особистості здійснювати професійну діяльність на основі знань, умінь і ціннісних орієнтацій, пов'язаних із різними культурними традиціями та етнічними особливостями, реалізованими в музичному мистецтві. Вона охоплює усвідомлене засвоєння культурних кодів, символів, ідей і норм, що лежать в основі музичної спадщини різних народів, і здатність передати ці знання іншим через музичну практику гри на ударних інструментах.

Етнокультурна компетентність передбачає здатність інтегрувати в мистецько-освітній процес багатство етнічних музичних традицій, виховувати у здобувачів освіти толерантність, повагу до культурного розмаїття, а також розвивати в них уміння інтерпретувати музику як засіб міжкультурного діалогу. Важливим компонентом етнокультурної компетентності є здатність фахівця у галузі музичного мистецтва і музичної освіти адаптувати музичний

репертуар і методи навчання гри на ударних інструментах до потреб сучасного суспільства, де взаємодія культур стає дедалі більш інтенсивною. Таке тлумачення етнокультурної компетентності змушує зрозуміти, що процес її формування охоплює не лише технічні й педагогічні знання, але й глибоке розуміння культурної ідентичності, музичної спадщини різних етносів та ціннісного ставлення до їхньої ролі у формуванні особистості.

Важливість формування етнокультурної компетентності особистості зумовлена значним переліком функцій, які реалізує зазначена компетентність. Так, інтегративна функція забезпечує об'єднання музичних, етнокультурних і педагогічних знань для створення цілісної картини мистецько-освітнього процесу, а також дозволяє ефективно поєднувати елементи різних культур у виконавській діяльності, гармонійно інтегруючи етнічну музику у сучасний освітній контекст. Виховна функція полягає в тому, щоб через музичне навчання виховувати у студентів повагу до культурного різноманіття, формувати їхню особистість на основі етнічних традицій і культурних цінностей, формувати здатність до осмислення музичних творів різних народів і їхньої ролі у світовій культурі. Комунікативна функція як чинник усвідомленої міжкультурної комунікації засобами мистецтва, творча функція як передумова набуття досвіду оперування культурними та музичними традиціями з метою створення нових форм і способів їх застосування в навчальному і музично-виконавському процесах.

Необхідною передумовою розробки авторської методики є моделювання компонентної структури досліджуваного феномену, яка буде теоретичною основою для проєктування системи наукових підходів, педагогічних принципів, педагогічних умов і безпосередньо методів формування етнокультурної компетентності особистості на основі музики для ударних інструментів. Розглянемо зазначену компонентну структуру.

Особистісно-аксіологічний компонент є ключовим у формуванні цілісної етнокультурної компетентності здобувачів вищої мистецької освіти, забезпечуючи розвиток їхніх професійних і моральних якостей у контексті музичної освіти та міжкультурної взаємодії. Зазначений компонент охоплює ціннісні орієнтири, етичні установки та особистісні якості, що сприяють інтеграції культурного розмаїття в професійну діяльність. Особистісно-аксіологічний компонент формує вміння музиканта усвідомлювати значення різних етнічних традицій, демонструвати толерантність та повагу до культурної самобутності кожного народу. Важливим аспектом цього компонента є прояв внутрішньої мотивації особистості до збереження й поширення музичної спадщини через гру на ударних інструментах. Емоційна залученість і здатність глибоко сприймати музику різних народів дозволяють май-

бутнім фахівцям у педагогічній роботі не лише навчати техніки, а й передавати культурні та духовні цінності музичних творів. Отже, виокремлення особистісно-аксіологічного компонента етнокультурної компетентності дозволяє використовувати вимір особистісно-професійної самоідентифікації особистості як носія не лише професійних, але й культурних цінностей.

Когнітивно-технологічний компонент етнокультурної компетентності майбутніх бакалаврів музичного мистецтва охоплює необхідний обсяг знань про національні музичні традиції, жанри, стилі, а також специфіку етнічної музики різних народів. Важливим елементом цього компонента є розуміння культурних особливостей, символіки та значення музичних творів у контексті національних і етнічних ідентичностей. Володіння педагогічними технологіями передбачає здатність використовувати сучасні методики навчання, що стимулюють розвиток творчих здібностей студентів, формують у них інтерес до музичної спадщини та культивують повагу до різноманітності культур. Інтеграція технологій навчання з елементами етнокультури сприяє створенню інтерактивних навчальних середовищ, де майбутні фахівці можуть ефективно застосовувати здобуті знання на практиці та адаптувати їх до викладацької діяльності.

Комунікативно-інтерпретаційний компонент етнокультурної компетентності, зокрема в контексті музики для ударних інструментів, передбачає здатність ефективно передавати зміст і символіку музичних творів через міжкультурне спілкування. Майбутні бакалаври музичного мистецтва мають навчитися інтерпретувати етнічні ритмічні структури, традиційні для різних народів, розуміти їх культурне значення та адаптувати ці знання у власній виконавській практиці. Комунікація у цьому контексті також стосується вміння передати слухачам або учням культурний контекст і емоційний зміст творів, що виконуються на ударних інструментах. Це включає використання педагогічних методів для пояснення специфіки ритмічних особливостей та їх ролі в етнокультурних традиціях, а також залучення студентів до активного діалогу про різноманіття музичних інтерпретацій.

Рефлексивно-інноваційний компонент етнокультурної компетентності майбутніх бакалаврів музичного мистецтва в процесі навчання гри на ударних інструментах передбачає усвідомлене осмислення власної музичної діяльності та здатність до творчих пошуків. Інноваційність цього компонента полягає у використанні креативних підходів для інтерпретації етнокультурних музичних традицій через сучасні педагогічні технології та виконавські техніки. Студенти мають рефлексивно оцінювати свої досягнення та труднощі в оволодінні ударними інструментами, водночас активно шукати нові форми та методи навчання,

що сприяють більш глибокому розумінню музичних культур різних народів. Це може включати експериментування з ритмічними структурами, поєднання традиційних етнічних мотивів із сучасними техніками та інтеграцію інноваційних освітніх підходів, таких як мультимедійні ресурси, у процес викладання й виконавства.

У процесі формування етнокультурної компетентності майбутніх бакалаврів музичного мистецтва, зокрема в контексті навчання гри на ударних інструментах, ефективно застосовуються кілька наукових підходів.

Аксіологічний підхід базується на пріоритеті ціннісного аспекту мистецтва та його здатності впливати на формування духовних, моральних і культурних орієнтирів особистості. Зазначений підхід акцентує увагу на вихованні ціннісного ставлення до музичної спадщини різних культур. Ударні інструменти, що часто використовуються у традиційній музиці, виконують важливу символічну роль, яка може бути донесена до студентів через розкриття їхнього історико-культурного значення. Вивчення ритмічних структур і їхнього зв'язку з національними традиціями допомагає формувати повагу до культурного розмаїття.

Через аксіологічний підхід майбутні бакалаври усвідомлюють роль мистецтва як інструмента збереження та передавання культурних цінностей, формуючи при цьому власну систему етичних та естетичних орієнтирів. У контексті дослідження аксіологічний підхід спирається на такі педагогічні принципи: принцип гуманізації освіти (передбачає орієнтацію на розвиток особистості здобувача, його духовних і моральних якостей, а також визнання цінності кожного індивіду) та принцип культуровідповідності (ґрунтується на культурних традиціях і цінностях, що є характерними для конкретного суспільства або нації, а також сприяє усвідомленню національної та світової культурної спадщини як основи для формування особистісних цінностей).

Компетентнісний підхід орієнтований на розвиток практичних умінь і навичок, необхідних для майбутньої професійної діяльності. Студенти не тільки опановують техніку гри на ударних інструментах, а й набувають здатність адаптувати етнокультурні знання до сучасних виконавських практик, інтегруючи їх у виконавський і педагогічний процес. Це сприяє формуванню професійної компетентності, яка включає як музично-виконавські, так і етнокультурні аспекти. Отже, компетентнісний підхід посилює методику формування етнокультурної компетентності через інтеграцію етнокультурних знань у сучасні виконавські та педагогічні практики, формуючи здатність адаптувати культурну спадщину до умов професійної діяльності. Відповідно до зазначеного підходу пропонується принцип інтеграції теорії та практики. Цей принцип

передбачає поєднання теоретичних знань з реальними виконавськими та педагогічними ситуаціями. Студенти не лише вивчають музику для ударних інструментів, а й навчаються застосовувати відповідні етнокультурні знання на практиці, що підсилює їхню здатність до творчої адаптації.

Герменевтичний підхід полягає у вмінні інтерпретувати музичні твори та культурні коди, що стоять за ними. Вивчення ритмічних малюнків ударних інструментів різних етнічних традицій передбачає глибоке розуміння їхнього контексту, символізму та емоційної насиченості. Студенти через аналіз і інтерпретацію етномузичних творів розвивають здатність передавати культурні сенси через виконання музики. Зазначений підхід сприяє глибокому розумінню символічних, культурних та емоційних контекстів музичних творів, що дозволяє студентам не просто відтворювати ритмічні малюнки, але й інтерпретувати їхні культурні підтексти. Це допомагає майбутнім фахівцям передавати автентичність етнічної музики через усвідомлене виконання, тим самим формуючи здатність до культурного діалогу. Згідно з положеннями зазначеного підходу, як релевантний визначаємо принцип культурної інтерпретації. Цей принцип акцентує увагу на необхідності глибокого аналізу та тлумачення культурних сенсів, що стоять за музичними творами. Він спрямований на розвиток у студентів уміння занурюватися в культурні контексти, аналізувати їхню символіку та значення, що робить процес виконання музики не лише технічним, а й наповненим змістом і емоційною глибиною.

Творчо-діяльнісний підхід сприяє розвитку творчих здібностей і активної участі студентів у мистецькій діяльності. Інтеграція етнокультурних елементів у процес гри на ударних інструментах дозволяє студентам експериментувати з ритмічними структурами, створювати нові музичні форми на основі традиційних мотивів, що підсилює їхню креативність. Це стимулює самовираження через музику та розвиток особистісної етнокультурної ідентичності. Творчо-діяльнісний підхід передбачає виокремлення принципу креативної інтеграції традицій і новацій. Цей принцип передбачає поєднання традиційних етнокультурних елементів із сучасними музичними практиками, стимулюючи студентів до творчого експерименту та створення нових музичних форм. Студенти активно включаються в процес дослідження й адаптації традиційної музики через творчі проєкти, експерименти з ритмічними структурами, що дозволяє не тільки поглибити знання про культурну спадщину, але й розвивати їхню креативність та самовираження.

Обґрунтована методологічна основа, а також аналіз проведеного пілотного експерименту на базі науково-практичної лабораторії «Інновації мистецької освіти для студентів, аспірантів та викладачів» Державного закладу «Південноукраїнський

національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського» дозволили виокремити умовно чотири етапи формування етнокультурної компетентності здобувачів вищої мистецької освіти на основі музики для ударних інструментів.

Першим є етап ціннісного осмислення. На цьому етапі відбувається усвідомлення студентами значущості етнокультурної спадщини через музичні традиції. Формується базова система цінностей, що пов'язує музику з культурною ідентичністю. Основною метою є створення усвідомленого ставлення до культурних цінностей етнічної музики. Студенти знайомляться з важливими музичними традиціями, їх символізмом і культурним контекстом, що сприяє формуванню гуманного і поважного ставлення до культури. На першому етапі реалізується така педагогічна умова: формування позитивної мотивації до вивчення етнічних музичних традицій через впровадження прикладів з реального життя і культурного досвіду. Зазначена умова реалізується через такі методи: метод культурних дискусій, метод етичного моделювання ситуацій, круглий стіл на теми етнокультурних і гуманістичних аспектів мистецтва і мистецької освіти.

Другим є етап практичної інтеграції. Здобуття студентами конкретних навичок гри на ударних інструментах з інтеграцією етнокультурних елементів у сучасні виконавські практики. Основний акцент робиться на тому, щоб студенти не тільки оволоділи технікою виконання етномузичних творів, але й навчилися адаптувати ці знання до сучасної професійної діяльності. Інтеграція теоретичних знань з практичними навичками розширює професійний горизонт студентів. На другому етапі реалізується така педагогічна умова: забезпечення безперервного зв'язку між теоретичними знаннями і практичними завданнями через впровадження інтерактивних форм навчання. Основними методами на цьому етапі є: квазіпрофесійні завдання, метод створення аудіо-візуальних композицій.

Наступним є етап набуття інтерпретаційного досвіду. Студенти вчаться інтерпретувати музичні твори з точки зору їхніх культурних кодів, символіки та емоційного наповнення. На цьому етапі особливу увагу приділяють тлумаченню етнічних ритмів, символів та емоційних елементів, які стоять за музикою. Глибоке розуміння контексту дозволяє студентам осмислено передавати культурні сенси через музику, що збагачує їхнє етнокультурне світосприйняття. Основною педагогічною умовою цього етапу є створення навчальних ситуацій, які сприяють аналізу та інтерпретації культурних сенсів, що містяться в етнічній музиці. Вона реалізується за допомогою методів герменевтичного аналізу, культурних аналогій, методу вільного опису.

Останнім є етап творчої адаптації. Протягом цього етапу студенти використовують здобуті зна-

ння для створення нових музичних форм на основі етнокультурних мотивів, що підсилює їхню креативність і самовираження. На цьому етапі акцент робиться на творчому використанні етнокультурних елементів для створення нових музичних композицій і форм. Студенти розвивають здатність до самовираження через музику, експериментуючи з ритмічними структурами і традиційними мотивами. Цей етап покликаний забезпечити творче середовище, яке стимулює студентів до експериментів з етнічними ритмами та музичними структурами. Відповідно, використані такі методи: метод творчих експериментів, метод індивідуальної та командної імпровізації, метод творчих проєктів.

Така сукупність етапів, методологічних засад і форм практичної роботи здатна забезпечити системне та цілісне формування етнокультурної компетентності майбутніх фахівців у галузі мистецтва на основі музики для ударних інструментів.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Узагальнення викладеного у статті дає змогу визначити, що формування етнокультурної компетентності особистості на основі музики для ударних інструментів як складної особистісно-професійної якості особистості є комплексним, багатоступеневим процесом. Цей процес спирається на певні науково-методологічні підходи і відповідні педагогічні принципи. Кожен з етапів цього процесу – від ціннісного осмислення культурних кодів до творчої адаптації традицій – сприяє розвитку як професійних, так і особистісних якостей майбутніх фахівців загалом. Подальше дослідження має бути присвячене експериментальній перевірці викладеної стратегії формування етнокультурної компетентності особистості на основі музики для ударних інструментів.

ЛІТЕРАТУРА

Chen Nanpu (2017) Bells Bianzhong in Chinese Instrumental Culture Of The Bronze Age. *Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку. Науковий збірник*. (24). 17–21. URL: <http://www.irbis-nbuv.gov.ua/publ/REF-0000717744>.

Березюк, О. (2015) Формування етнокультурної компетентності особистості в системі професійного навчання. *Проблеми освіти : науково-методичний збірник. Інститут інноваційних технологій і змісту освіти МОН України*, (85). 37–41. URL: <http://eprints.zu.edu.ua/19766/1/Березюк%20О.pdf>.

Гаснюк, В., Горват, В. (2017) Етнокультурна компетентність майбутнього вчителя музичного мистецтва: сутність і зміст. *Науковий вісник Мукачівського державного університету. Серія : Педагогіка та психологія*, (2) 126–128. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvmdupp_2017_2_37.

Гуренко, О. (2008) Етнокультурна компетентність та її формування у студентів педагогічного університету: технологічний аспект : монографія. Донецьк.

Дудник, Є. (2023) Форми колективного музикування на ударних інструментах у музичних школах.

Мистецька освіта: теорія, історія, методика, (28). 186–195. <https://doi.org/10.33989/2226-4051.2023.28.293182>.

Іванчук, С., Георгян, Н. (2023) Сутність і структура етнокультурної компетентності дітей дошкільного віку. *Духовність особистості: методологія, теорія і практика : збірник наукових праць*, 1 (105), 58–67. <https://doi.org/10.33216/2220-6310/2023-105-1-58-67>.

Нечай-Велкова, В. (2020). Основні напрями формування етнокультурної компетентності як чинника європеїзації України. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*, (68). 82–85. <https://doi.org/10.32840/1992-5786.2020.68-2.16>.

REFERENCES

Chen Nanpu (2017). Bells Bianzhong in Chinese Instrumental Culture Of The Bronze Age. *Ukrayinska kultura: mynule, suchasne, shlyakhy rozvytku. Naukovyy zbirnyk – Ukrainian Culture: Past, Present, Ways Of Development. Scientific Journals*. (24). 17–21. Retrieved from: <http://www.irbis-nbuv.gov.ua/publ/REF-0000717744> [in English].

Berezyuk, O. (2015) Formuvannya etnokulturnoyi kompetentnosti osobystosti v systemi profesiynoho navchannya [Formation of Ethno-Cultural Competence Of The Individual In The Professional Training System]. *Problemy osvity: Naukovo-metodychna zbirka. Instytut innovatsiynykh tekhnolohiy i zmistu osvity Ukrayiny – Problems of education: Scientific and methodological collection. Institute of Innovative Technologies and Content of Education of Ukraine*, (85). 37–41. Retrieved from: <http://eprints.zu.edu.ua/19766/1/Березюк%20О.pdf> [in Ukrainian].

Hasniuk, V. & Horvat, V. (2017) Etnokulturna kompetentnist maybutnoho vchytelya muzychnoho mystetstva: sutnist i zmist [Ethnocultural Competence Of The Future Music Teacher: Essence And Content]. *Naukovyy visnyk Mukachivskoho derzhavnoho universytetu. Seriya: Pedagogika ta psykholohiya – Scientific Bulletin of Mukachevo State University. Series: Pedagogy and psychology*, (2) 126–128. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvmdupp_2017_2_37 [in Ukrainian].

Gurenko, O. (2008). *Etnokulturna kompetentnist ta yiyi formuvannya u studentiv pedahohichnoho universytetu: tekhnolohichnyy aspekt: Monohrafiya [Ethnocultural Competence And Its Formation Among Students Of A Pedagogical University: Technological Aspect: Monograph]*. Donetsk [in Ukrainian].

Dudnyk, Ye. (2023) Formy kolektyvnoho muzykuvannya na udarnykh instrumentakh u muzychnykh shkolakh [Forms of collective music making on percussion instruments in music schools]. *Mystetska osvita: teoriya, istoriya, metodyka – Art education: theory, history, technique*, (28). 186–195. <https://doi.org/10.33989/2226-4051.2023.28.293182> [in Ukrainian].

Ivanchuk, S. & Georgyan, N. (2023) Sutnist i struktura etnokulturnoyi kompetentnosti ditey doshkilnohohoviku [The Essence And Structure Of Ethnocultural Competence Of Preschool Children]. *Dukhovnist osobystosti: metodolohiya, teoriya i praktyka: zbirnyk naukovykh prats – Spirituality of the individual: methodology, theory and practice: a collection of scientific papers*, (105),

58–67. <https://doi.org/10.33216/2220-6310/2023-105-1-58-67> [in Ukrainian].

Nechay-Velkova V. (2020). Osnovni napryamy formuvannya etnokul'turnoyi kompetentnosti yak chynnyka yevropeyzatsiyi Ukrayiny [The Main Directions Of The Formation Of Ethno-Cultural Competence As A

Factor Of The Europeanization of Ukraine]. *Pedahohika formuvannya tvorchoyi osobystosti u vyshchii i zahal'noosvitniyi shkolakh – Pedagogy of Creative Personality Formation In Higher And Secondary Schools*, (68). 82–85. <https://doi.org/10.32840/1992-5786.2020.68-2.16> [in Ukrainian].

Method of forming ethnocultural personal competence based on percussion music

Di Tianchao

Graduate Student
The State Institution “South Ukrainian
National Pedagogical University
named after K. D. Ushynsky”
ORCID: 0009-0008-1946-8056

The article presents the results of a study on the formation of ethnocultural competence in individuals, particularly higher education students in the field of music, based on percussion music. Ethnocultural competence is defined as an integrated characteristic of an individual that includes knowledge, skills, and value orientations related to cultural and ethnic traditions reflected in music. The purpose of the article is to substantiate the strategy for the formation of ethnocultural competence in individuals through percussion music. The research methodology involves the use of integrative, cultural, and systematic approaches. Methods of theoretical research, modeling, and analysis of the results of a pilot experiment were employed. The article analyzes the component structure of ethnocultural competence, which includes personal-axiological, cognitive-technological, communicative-interpretative, and reflexive-innovative components. The author emphasizes the importance of the axiological approach, which focuses on developing a value-based attitude towards musical heritage; the competence-based approach, which highlights the acquisition and comprehension of practical experience; the hermeneutic approach, aimed at interpreting musical works; and the creative-activity approach, which fosters students' creative abilities. The article identifies four stages in the formation of ethnocultural competence: value comprehension, practical integration, acquisition of interpretative experience, and creative adaptation. These stages contribute to a deep understanding of ethnic musical traditions and their adaptation to modern performance practices, ensuring the comprehensive development of future music professionals.

Keywords: culture, ethnocultural competence, personality, music for percussion instruments, axiological approach, competence approach, hermeneutic approach, creative activity.